[2019] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 228

ਮੂਲ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਤੇਜਪਾਰਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਪੀ. ਵੀ. ਟੀ. LTD.

(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6524)

ਅਕਤੂਬਰ 03,2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963: ਐਸ. ਐਸ. 3, 5 ਅਤੇ 14-ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 34 ਜੈਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਜੋਧਪੁਰ-ਜੈਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਪਰ ਧਾਰਾ 7 ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। 10 ਅਤੇ 10ਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 2.4.2008 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2.4.2008 ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ 10.4.2008' ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ s ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 3 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 14 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੈਪੁਰ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 34 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ-ਅਪੀਲ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ-ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈਃ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 34 ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ 7 ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.-ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਬਦ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ. 5 ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 34 ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ 34(3) ਐਕਟ, 1996-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਜੈਪੁਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ-ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸਿਰਫ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਜੈਪੁਰ ਅਦਾਲਤ-ਇਸ ਲਈ, ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਐਸ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 34 ਐਕਟ, 1996, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ' ਤੇ ਆਦੇਸ਼। 14 ਅਤੇ ਐਸ. 3 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਲਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ-ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 15.10.2019-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਜਾਂ 7 r 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੀ। 10 ਅਤੇ 10ਏ-ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਨਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 - ਐਸ. 34.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10ਏ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 02.04.2008' ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੋਰਸ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਐਕਟ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 8-9] [236-B-C, F-H; 237-A-C]

2. ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11] [238-ਬੀ-ਡੀ]

3. ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ 10 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰ ਉਠਾ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੁਆਰਾ

ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਲਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ/ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ 15.10.2019 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 12-15] [239-B-H]

ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਚੰਦ ਇਨਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1973) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 115 : [1973] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 684-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਜੋਗਿੰਦਰ ਤੁਲੀ ਬਨਾਮ ਐੱਸਐੱਲ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1997) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ

502 : [1996] 7 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 221; ਐੱਸ. ਗਣੇਸ਼ਰਾਜੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਨਰਸੰਮਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. (2013) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 341; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਾਰਤ ਦਾ (2019) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 455: [2008] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1108; ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2008) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 169-ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੂੰ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1973] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 684 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 8

[1996] 7 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 221 ਪੈਰਾ 8

(2013) 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 341 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 10

[2001] 3 ਸਪੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 619 ਪੈਰਾ 10

[2008] 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1108 ਪੈਰਾ 10

(2008) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 169 ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6524. ਐਸ. ਬੀ. ਸਿਵਲ ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 06.02.2009 ਤੋਂ। 2008 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1103

ਡਾ. ਮੀਰਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਪੁਨੀਤ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਜੈਨ, ਹਰਸ਼ ਜੈਨ, ਹਰਸ਼ਿਤ ਖੰਡੂਜਾ, ਅਭਿਨਵ ਦੇਸ਼ਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜੈਨ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ. ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ.

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਨੀ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਰਕਮ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ Rs.70,00,000/- (ਸਿਰਫ ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। 01.12.1999 ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ 23.04.2000 ਉੱਤੇ ਉੱਠਿਆ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 06.12.2000 ਉੱਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20.09.2001 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਸੱਦੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈ ਬੈਂਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ ਨੀਤੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ Rs.33,80,925/- (ਸਿਰਫ਼ ਤੀਹ-ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੌਂ ਸੌ ਵੀਹ-ਪੰਜ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਵਿਜੈ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ Rs.25,00,000/- (ਸਿਰਫ਼ 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕਿ ਬੀਮਾ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 2002 ਦਾ ਓ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 146 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਪਤਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਐੱਨ. ਸੀ. ਡੀ. ਆਰ. ਸੀ".) ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ।

2. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ (ਆਈ. ਡੀ. 2) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ (ਆਈ. ਡੀ. 1), 90,000/- (ਸਿਰਫ ਚਾਲੀ-ਚਾਰ ਲੱਖ ਨੱਬੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ Rs.25,00,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 20.09.2001 ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। 70,00,000-(ਸਿਰਫ ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੀਜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਾਲਸ ਨੇ 'ਏ' ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 33,80,925-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ

ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996 ("ਐਕਟ, 1996" ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 17.12.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 28.06.2004 ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 17.12.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ 24.02.2005' ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਸਥਾਨ ਜੈਪੁਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 24.02.2005 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

3. ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ' ਤੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ 10 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 2 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 02.04.2008 ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ 10.04.2008 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 18-ਏ 2008 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

4. ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 15.07.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਜੋਧਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 14 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 06.02.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਲਈ ਐਸ. ਪੀ. (ਸੀ) ਮਿਸਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 06.02.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1103/2008 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

5. ਅਸੀਂ ਡਾ. ਮੀਰਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਨੀਤ ਜੈਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ 01.12.1999 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮਿਤੀ ਆਈ. ਡੀ. 2 ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ' ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ, 1996 ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

7. ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 28.06.2004 ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਾਲਸ ਨੇ 07.12.2004 ਉੱਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ,

ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 24.02.2005 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੈਪੁਰ ਨੇ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.03.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 02.04.2008 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ 10.04.2008 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਭਾਵ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਬਦਲਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ 10 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਰੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। > ਤੋਂ 10.04.2008 ਸਿਰਫ਼ ਮੁੜ-ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੈ। 8. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੈਰਾ 9 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਚੰਦ ਇਨਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1973) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 115 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 13.10.1972 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ 01.02.1977' ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 10 ਏ ਨੂੰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 10 (2) ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਲਟਕਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਨਿਯਮ 10ਏ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ

ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜੋਗਿੰਦਰ ਤੁਲੀ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1997) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 502 ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 02.04.2008' ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੋਰਸ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਥਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐੱਸ. ਗਣੇਸ਼ਰਾਜੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. ਬਨਾਮ ਐੱਲ. ਨਰਸੰਮਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. (2013) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 341 ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੰਪਨੀ, (2001) 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 470 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸਿੰਪਲੇਕਸ ਇਨਫਰਾਸਟਰੱਕਚਰ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2019) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 455 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਕਥਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਤਹਿਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34

ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2008) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 169 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਜੋਧਪੁਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਤਤਕਾਲ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੱਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ 10 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰ ਉਠਾ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ।

13. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 8 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਆਈ. ਡੀ. 3), ਜੋਧਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਸ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ (ਆਈ. ਡੀ. 2) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਮਿਤੀ (ਆਈ. ਡੀ. 1) ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। (ਸਿਵਲ) ਵਿਭਿੰਨ। ਅਪੀਲ No.1103/2008 ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਲਸੀ ਅਰਜ਼ੀ No.18-A 2008 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ S.No.3, ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ/ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 15.10.2019 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

16. ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ, ਲਾਗਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate